

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 1. An ad non peccandum requiritur judicium certum de honestate seu
licentia actûs vel omissionis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

nem & formidinem oppositi: Alioqui non haberet firmitatem prudentem.

Q. I. An ad non peccandum requiritur iudicium certum de honestate seu licentia actûs vel omissionis?

Resp. Requiritur tale iudicium certum saltem certitudine morali, quâ prudenter excludatur dubitatio, & peccati formido saltem rationalis. *Ita communiter imò fortè nullus quoad rem dissentit.* Prob. ex Ecc. 37. *Ante omnia opera tua verbum verax precedat te, & ante omnem actum consilium stabile.* Hoc est firmum & prudens iudicium de honestate actûs, qui eligitur. Et ex Rom. 14. *Omne quod non est ex fide, peccatum est.* Ubi per fidem intelligitur certa persuasio.

2. Quia conscientia recta est actûs prudentiæ, qui debet esse saltem moraliter certus de veritate: cùm prudentia sit virtus intellectualis, & ex Aristot. sit habitus vera cum ratione activus circa ea, quæ sunt homini bona atque mala, ut hæc scilicet respuantur, & illa eligantur. 3. Quia opera sine tali iudicio moraliter certo actionem suam committit regulæ incertæ, habetque formidinem rationabilem peccandi; ac proinde spectato suo conceptu se exponit morali periculo peccandi formaliter seu imputabiliter. 4. Sic probat
Te-

Terillus. Omnis operans, ut excusetur à peccato, debet operari ex bona fide, quia *quod non est ex fide, peccatum est.* Rom. 14. At nulla fides potest esse bona, seu sufficiens ad excludendum peccatum, quæ non reddat operantem saltem moraliter certum se non peccare: nam si fides seu persuasio quòd non peccet, sit solùm probabilis, illa & reipsâ falsificari, & homo non solùm reipsâ, sed etiam quantum ipsemet judicat, peccare poterit; quia quævis opinio probabilis de objecto contingenti non solùm reipsâ, sed etiam quantum ad existimationem operantis falsificari potest. At impossibile est hominem bona fide, seu fide ad honestatem actionis sufficiente operantem, aut reipsâ aut secundùm propriam existimationem peccare posse. Ergo fieri nequit ut bona fides, seu persuasio sufficiens ad honestatem actionis, sit iudicium tantùm probabile: Ergo necesse est, ut saltem moraliter certò judicet actionem, quam regulat, non esse peccaminosam.

Q. 2. Quid est dubium & quotuplex?

Resp. 1. Dubium est suspensio assensûs & dissensûs inter utramque partem ob motiva pro utraque parte æquè probabilia. Dico, *ob motiva*, &c. Nam dubium, quod vocant negativum, consistens in suspensione mentis inter utramque partem contra-

di-